

XLI.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov om Tilsynet med Fremmede og Reisende m. m.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 8de Marts 1875).

Udvalget er enigt om det Onskelige i, at det foreliggende Lovforflag gennemføres allerede i indværende Rigsdagssamling, og er dette Grunden til, at man fra alle Sider har afholdt sig fra at stille gennemgribende Ændringer til samme, men indskrænket sig til saadanne, som ikke kunne antages at ville møde nogen afgjørende Banffelighed i det andet Æhing, og af hvilke de fleste ifkun gaa ud paa i enkelte Punkter at føre Forflaget tilbage til den Stillelse, i hvilken det oprindelig var forelagt af Regjeringen.

Derimod har der viist sig nogen Meningsforskjel om, hvor vidt man i saa Henseende burde gaa, idet Enstemmighed kun har været til at opnaa med Hensyn til de nedenfor anførte Ændringsforflag Nr. 4 og 8, medens forskjellige Mindretal ikke have troet at kunne slutte sig til Forflagene under Nr. 1, 2, 3, 5, 6 og 7.

Angaaende de enkelte Ændringsforflag bemærkes:

ad 1 og 3 (til §§ 5 & 7).

Udvalget med Undtagelse af Hindenburg og Ingerslev kan ikke erkjende det for rigtig, at Udvisningen i de i §§ 5 og 7 nævnte Tilfælde opstilles som Regel, og at Politimesteren kun skal være berettiget til at fravige samme under den bestemte i §§ nævnte Forudsætning. En saadan Indskrænkning af Politiets Myndighed vil i mangfoldige Tilfælde føre til unødvendig Haardhed imod de Paagjældende og stemmer vistnok neppe med

Forholdenes Natur, som tvertimod synes at maatte lede til at give Politimesteren den størst mulige Frihed paa dette Omraade, eftersom Hensynet til det Individuelle, hvorpaa det her væsentlig maa komme an, ifkun da vil kunne gjøre sig tilstrækkelig gjældende.

ad 2 (til § 5).

Udvalget med Undtagelse af de ovennævnte Medlemmer frygter for, at Slutningsbestemmelsen i § 5 — at Politimesteren „fastsætter og i Opholdsbogen angiver den Route, ad hvilken Reisen skal foregaa“, og at denne saavel som Liden, inden hvilken Reisen skal være endt, ikke „udenfor Nødstilfælde“ maa fraviges uden Politiets Tilladelse — navnlig da der ingen Sikkerhed haves for, at den ovenfor nævnte Angivelse af Routen vil blive holdt indenfor en vis Almindelighed, ofte vil hindre den Reisende i undervejs at faae Arbejde, som han vilde kunne have faaet, dersom han ikke havde været undergivet en saa stærk Lvang med Hensyn til den Vej, han skal følge. Dette vil da atter kunne blive Marfag til Hjemsendelser og andre Ulemper saavel for den Vedkommende som for Samfundet, der ellers maaste ikke vilde være indtraadte.

ad 4) (til § 8).

Udvalget anser Bestemmelsen i § 8, 2det Stykke, for ubillig og skadelig, da den vil medføre, at den, hvem engang en Straffedom er overgaaet, hele sit øvrige Liv vil komme til at lide derunder, selv om han senere maatte have forbedret sig; dette er saa meget mere uheldigt, som Vedkommende derved i mangfoldige Tilfælde vil hindres i